

RAKBORSTE, m. 2. pl. — *borstar*. Borste, hvarmed vid rakning tvålen påstrykes.

RAKDAG, m. 2. Viss dag, då man rakar eller låter raka sig.

RAKDON, n. 3. Redskap, som begagnas vid rakning.

RAKDUK, m. 2. Duk, som vid rakning knytes om halsen.

RAKET, -ét, m. 3. 1) (ital. *Raggetto*, af lat. *Radius*, stråle) En med gnisteld fylld hylsa, hvilken, fästad vid ändan af en smal stång, påtändes, då den springer upp i luften och der kreverar. *Kasta r-er*, låta sådana uppstiga i luften. (Talesätt) *Som en r.*, med största snabbhet. — 2) (fr. *Raguelle*, ital. *Racchetta*) Se *Sältra*.

RAKETBÄGARE, rakét ---, m. 3. En hel knippa raketer (hem. 1).

RAKETHYLSA, f. 1. Det fyllda röret till en rakét.

RAKETSATS, m. 3. Fyrverkerisats till raketer.

RAKETSPÖ, n. 4. eller

RAKETSTÅNG, f. 3. pl. — *stänger*. Den smala stång, vid hvars ändan en rakét är fästad; äfv. stång, dertill ämnad.

RAKETSTOCK, m. 2. Redskap af trä, som vid laddningen innesluter rakethylsan.

RAKFAT, n. 3. Handfat, som begagnas vid rakning.

RAKFODER, n. 3. ell. **RAKFODRAL**, rakfodral, n. 3. o. 3. Fodral för rakdon.

RAKHET, f. 3. Egenskapen att vara rak.

RAKITIS ell. **RHACHITIS**, raki'tiss, f. sing. (grek.) Engelska sjukan.

RAKITISK ell. **RHACHITISK**, a. 2. Som tillhör, har afseende på, utmärker engelska sjukan.

RAKKNIF, m. 2. pl. — *knifvar*. 1) Ytterst hvass knif, som begagnas till rakning. — 2) En fisk i Medelhafvet, en fot lång, med skarpkantad rygg; till färgen skimrande som guld och ädelstenar. *Coryphæna Novacula*.

RAKKYSS, m. 2. (skämtv.) Kyss af en nyrakad.

RAKNA, v. n. 1. Förlora sin böjning, krökning, och blifva rak. — *Raknande*, n. 4.

RAKNING, f. 2. Se *Rakande*.

RAKREFFLA, f. 1. (tekn.) Rak refla, [-räffla.]

RAKREFFLAD, a. 2. (om bösspipor) Som har raka reflor. [-räfflad.]

RAKREM, f. 2. pl. — *remmar*. Se *Rakstrigel*.

RAKSTAMMIG, a. 2. Som har rak stam.

RAKSTRIGEL, m. 2. pl. — *striglar*. Verktyg, hvarpå rakknifvar strykas, för att gifva dem möjligast fina egg, bestående i en smal, aflång trästicka, som har tvenne med läder öfverdragna ytor, af hvilka den ena är öfverstruken med coccus, den andra med slammad blyertsu.

RAKSTUGA, f. 1. Se *Barberstuga*.

RAKSVARF, m. 2. pl. — *svarfvar*. (tekn.) Maskin, som begagnas, för att åstadkomma rak guilochering.

RAKT (a långt), adv. I rak riktning, sträckning. *Gå r. fram*. Se *r. framför sig*. *Han träffade mig r. i ögat*. *Gå r. till målet*. (Fig. fam.) *R. ut*, rent ut.

RAKTVÅL, m. sing. Tvål, som begagnas vid rakning.

RAKTYG, n. 3. Se *Rakdon*.

RAKVATTEN, n. 3. Vatten, som begagnas vid rakning.

RALJERA, v. n. 1. (fr. *Railler*) Skämta. — *Raljerande*, n. 4. o. *Raljering*, f. 2.

RALJERI, n. 3. Skämt, narri.

RALJÖR, ralljör, m. 3. Spefågel, gycklare.

RALL, m. 2. Se *Vattenrall*.

RALLA, v. n. 1. Rulla. Säges om små kulformiga föremål.

RAM, m. 2. I. 1) Infattning, vanligtvis af trä, kring dörrar, fönster, till brodering, att spanna tyger uti, o. s. v. *Infatta i r.* — 2) (boktr.) Dylik infattning, hvari stilarne fasthållas under tryckningen.

RAM, m. 2. II. 1) (ursprungl.) Hand. — 2) Säges nu om nedersta leden på björnens ben. (Fig. fam.) *Suga på r-arna*, hafva föga eller intet att lefva af.

RAMA, v. a. 1. (af *Ram*, II) Gripa; (om björnen) fatta med ramarna. (Fig. fam.) *R. tillfallet*, passa på tillfället.

RAMLA, v. n. 1. 1) Nedstörta med buller. *R. ned, omkull, öfver ända*. *R. utför trap-porna*. — 2) (om harar och kaniner) Para sig. — 3) (fam.) Slå, bulta med mycket buller. *R. på en port*. — V. a. (pop. o. fam.) Gifva ram-mel, stryk. — *Ramlande*, n. 4.

RAMLARE, m. 3. (jäg.) Gammal harhane, som på längre afstånd söker honan.

RAMLAVETT, rämlav'et, m. 3. (artil.) Ett slags fästningslavett, der kanon och lavett fritt röras fram och tillbaka i samma spår, ofvanpå ett rörligt underlag eller ram.

RAMLING, f. 2. Harars parning. — *Ss. R-stid*.

RAMM, m. 2. (t. *Ramme*) Fyrkantigt block, hvarmed kilar drifvas under ett fartyg, som skall löpa af stapeln.

RAMMA, v. a. 1. (skeppsbygg.) *R. in*, med klubba indrifva en kil eller bult. *R. upp*, (vid gjutning) packa sanden rundt omkring en modell.

RAMMEL, råmm'l, n. sing. 1) Fallande med dån, buller, brak. — 2) (fam. skämtv.) Stryk.

RAMMELBULJONG, m. 3. (fam. skämtv.) Stryk.

RAMP, råmmp, m. 3. (fr. *Rampe*) Trappa mellan tvenne afsatser; sluttande plan i stället för trappa; lamprad vid framsidan af en teater.

RAMPRIS, n. 3. (fam.) Se *Röfvarpris*.

RAMS, råmms, m. Se *Råmslök*.

RAMS, råmms, m. sing. Ett slags kortspel, som liknar Femkort, men spelas med hel kortlek.

RAMSA, f. 1. (fam.) Lång rad, följd. *En lång r. af ord, namn, komplimanger*.

RAMSLÖK, råmmslök, m. 2. En art vild Lök med hvita blommor och skarp rot. *Allium ursinum*. Kallas äfv. *Rams*, *St Britæ lök*.

RAMSVART, råm svartt, a. 1. (af *Rhafn*, korp) Se *Korpsvart*.

RAMTAG, råmtåg, n. 3. (fam.) Tag med hela grabbnäven, groft tag; (fig.) grof vinst.

RAND, f. 3. pl. *ränder*. (af *Rad*) 1) Yttre kant på något. *R-en på ett mynt, ett glas, ett fat*. (Fig. poet.) *Dagens r.* ell. *första rand*, första dagningen. — 2) Smalt, i allmänhet rätlinigt streck. *Grönt tyg med hvita ränder*. *Ränder i papper*. *Ränder i trä*. — 3) Liten tunn läderremsa, den skomakare till styrka för sömnen lägga mellan tvenne tjockare läderstycken, som de vilja sy ihop.

RANDA, v. a. 1. Göra rand eller ränder på något, förse med rand eller ränder. — *R-s*, v. dep. (fig.) *Dagen r.*, det börjar dagas. — Part. pass. *Randad*, brukadt som adjektiv, betyder: Som har rand eller ränder, t. ex.: *R. med purpur* (vanligare: *Purpurrandad*).